Eșarfa roz

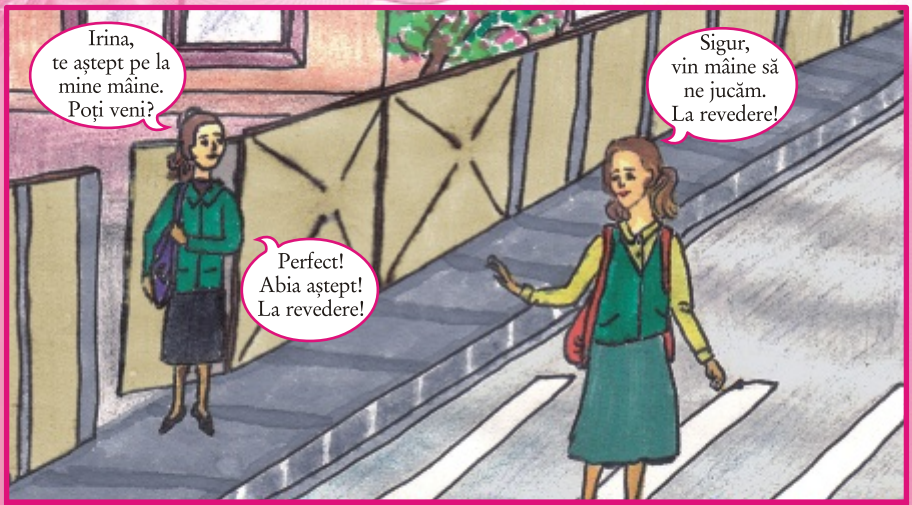
Irina, te aștept pe la mine mâine. Poți veni?
Sigur, vin mâine să ne jucăm. La revedere!
Perfect! Abia aștept! La revedere!

Ce eșarfă roz superbă! Mihaela, e a ta eșarfa?
Da..., și mie îmi place mult. O iau duminică la biserică!
Mi-aș dori și eu o astfel de eșarfă!

Mihaela, mergi, te rog, și strânge rufele de pe sârmă.
Imediat, mamă!

Mamă, eșarfa mea roz nu mai e pe sârmă! Cred că a luat-o Irina...
Discută întâi cu ea să vezi ce s-a întâmplat.

Știți ce a făcut Maria? A trecut pe la mine să ne jucăm și mi-a luat eșarfa preferată.
Cum poate Ioana să creadă că am făcut așa ceva?

Ioana, nu eu ți-am luat eșarfa!
Ba sigur tu ai luat-o, că nu avea cine altcineva. Numai tu ai fost la noi.
Crede-mă, nu ți-am luat-o eu!

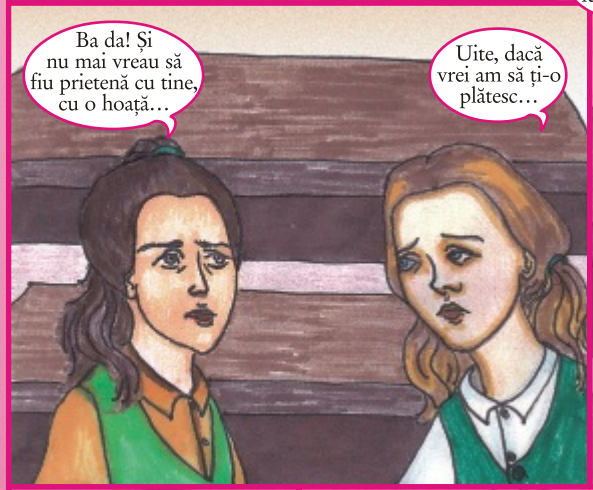
Ba da! Și nu mai vreau să fiu prietenă cu tine, cu o hoață...
Uite, dacă vrei am să ți-o plătesc...

De unde să fac rost de bani? Poate dacă mă duc la domnul Săndel să-l mai ajut...

...de când a avut accidentul a devenit ursuz și nimeni nu mai vrea să vină să-l ajute. Vorbește urât, înjură, dar eu mă înțeleg bine cu el.

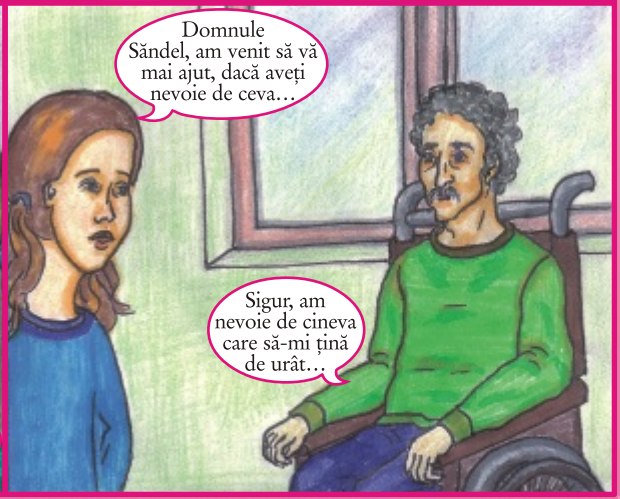
Domnule Săndel, am venit să vă mai ajut, dacă aveți nevoie de ceva...
Sigur, am nevoie de cineva care să-mi țină de urât...